

Mannsdagen – for barnas skyld

NATIONEN

Postboks 9390 Grønland
0135 Oslo

Besøksadresse:
Schweigaardsgate 34 A
www.nationen.no

Sentralbord:
Telefon: 21 31 00 00
Fax: 21 31 00 90
Redaksjonen etter kl. 16.00:
21 31 00 25

Sjefredaktør/daglig leder:
Tove Lie
Direktenummer: 21 31 00 40
tove.lie@nationen.no

Administrativ redaktør:
Carl Hamre (konst.)
Direktenummer: 21 31 00 16
carl.hamre@nationen.no

Gruppeleder nyhet:
Sveinung Engeland
Direktenummer: 21 31 00 35
sveinung.engeland@nationen.no

Gruppeleder kultur:
Vidar Kvalshaug
Direktenummer: 21 31 00 10
vidar.kvalshaug@nationen.no

Gruppeleder feature:
Britt Sofie Hestvik
Direktenummer: 21 31 00 65
britt.hestvik@nationen.no

Rogalandskontoret:
Camilla Bjørheim
Tlf: 51 90 51 89
Mobiltelefon: 909 85 363
camilla.bjoerheim@nationen.no

Trøndelagskontoret:
Kato Nykvist
Tlf: 73 53 53 06
Mobiltelefon: 913 22 017
kato.nykvist@nationen.no

Hans Bårdsgård
Mobiltelefon: 911 98 998
hans.baardsgaard@nationen.no

Debattredaksjonen:
Mona Askerød
Direktenummer: 21 31 00 31
mona.askerod@nationen.no

Abonnement og distribusjon:
Hverdager fra kl. 08.00 til 15.00
Tlf: 800 80 199
Fax: 21 31 00 92
abonnement@nationen.no

Annonser
Direktenummer: 21 31 44 44
annonser@nationen.no

Rubrikkannonser:
Hverdager fra kl.
08.00 til 16.00
Tlf: 61 35 98 29
Tlf: 61 35 98 30
Fax: 61 35 98 40
annonser@nationen.no

ANDREW P. KROGLUND
ÆRLIG TALT

Vi trenger kjønnskotering av foreldre etter samlivsbrudd. Der foreldre anses som å være like gode omsorgspersoner skal fedre gis hovedomsorgen i minst 40 prosent av tilfelle. Et slikt tiltak vil gi fedrene legitimitet som omsorgspersoner også etter samlivsbrudd. Og i et likestilt samfunn må målet nettopp være at begge kjønn skal gis legitimitet i alle situasjoner. Vi trenger et samfunn hvor fedre verdsettes – det vil også hjelpe kvinner. Men aller mest barna våre.

Den 7. oktober er Mannsdagen. Den har ikke vært noen kampdag, men bør bli det. Kvinner er i dag utarbeidende, de utdanner seg gjennomgående like lenge og gjerne med bedre resultater enn menn, og gamle seksual- og andre realiseringsmønstre er i stadig endring. Det betyr at mansrollen også endres. Vi får ergo spennende debatter om «den nye mannen», menns evne til å uttrykke emosjoner og til å finne rollen sin i et annerledes samfunn.

Menn støtter i det store og hele kampen for kvinners rettigheter, både i arbeidslivet, i forhold til kvoteringsadgang til styrer og til andre insentiver for økt kvinnedeltagelse på ulike samfunnsarenaer. Noen anakronismer henger igjen i idretten, hvor eldre beslutningstagere vegrer seg mot kvinnelige skifflyvere. Men dette er småpussige unntak.

Det er derfor ille at ikke kvinner også støtter mannen på et av de klareste punktene hvor man-

nen kommer til kort: ved samlivsbrudd. For å si det på denne måten: Mitt barn bor med meg så fremt, og så lenge, jeg bor med mor. Mitt kjønn har dømt meg til dette statistiske faktum

Enhver tid og enhver generasjon opplever at de blir vitne til store sosiale og kulturelle endringer. Med tilbakeblikkets muligheter for moden refleksjon, blir ofte det som ble oppfattet som forferdelig og radikalt tidligere, noe naturlig og riktig i dag. Før barnelovsrevisjonen i 1956 diskuterte man om det skulle innføres samværsrett, noe alle i ettertid ser som et gode i barnets interesse. Foran barnelovrevisjonen i 1981 diskuterte man felles foreldreansvar. I ettertid beskriver Norges offentlige utredninger det som et gode at felles foreldreansvar kan idømmes mot den ene forelders vilje.

Det er derfor på sin plass å spørre dagens politikere om de har oppfattet at familier ikke oppløses, men at de reorganiseres? Det blir dermed en stor politisk oppgave å gi stabile rammer som tar vare på barnas reorganiserte familie

etter foreldrenes samlivsbrudd. Familiebegrepet må løsrives fra husholdsbegrepet, i en tid hvor en fjerdedel av alle norske barn og unge har sin nærmeste familie i to hushold.

Min kone og jeg har tenkt å holde sammen, hele livet. Men det har de fleste par. Så skjer det noe. Med dagens barnelov, hvor kun den ene part kan være hovedomsorgsperson, får dette frem det verste i mennesker – det blir konkurranse i stedet for samarbeid. Kvinner trekker det lengste strå på grunn av tradisjon, og menn trekker seg unna. Hovedomsorgspersoner har alle rettigheter, og kan til og med flytte hvor de vil i landet. Alle er tapere, men mest barna. Menn reduseres til byttedyr som bare skal melkes for økonomiske ressurser. Så lenge samvær med barn avgjøres av forhåndsdefinert makt basert på kjønn, vil foreldrekonflikten forbli høy. Ved å likestille foreldre reduseres konfliktene.

Felles omsorg bør derfor være lovens utgangspunkt ved samlivsbrudd. Det betyr ikke at denne

Mitt barn bor med meg så fremt, og så lenge, jeg bor med mor. Mitt kjønn har dømt meg til dette statistiske faktum.

løsningen skal trykkes ned over hodet på alle enten de ønsker det eller ikke. Men foreldre må starte fra et likeverdiggangspunkt når de skal finne frem til individuelle løsninger tilpasset barn og foreldre i en reorganisert familie.

Er politikerne våre modne for en slik reform som vil garantere barns livslange foreldreskap fra begge foreldre? Eller må kravet radikaliseres til kjønnskotering ved samlivsbrudd?

Eller skal det fortsatt være slik at vårt kjønn forhåndsdømmer oss til annenrangs omsorgstjeneste i fall samlivsbrudd.

I dag, på Mannsdagen, demonstrer vi menn for retten til å gi omsorg til våre barn.

Andrew P. Kroglund er initiativtaker for Mannsdagen 2005.

ORGANISERES: Dagens familier oppløses ikke. De reorganiseres. Men mor har førsteretten til hovedomsorgen, skriver Andrew P. Kroglund.

FOTO: JON-ARE BERG-JACOBSEN

PÅ JORDET

Skjerp deg, Ivar!

I leserbrev til diverse aviser forteller stortingsrepresentant Ivar Kristiansen (H) gledesstrålende hva den avgående regjeringen har fått til:

Bedre lønnsomhet enn på lenge i fiskeindustrien, kraftig økt lønnsomhet i oppdrettsnæringen og i fiskeflåten, optimisme og flere arbeidsplasser.

Ivar, da! Har du glemt at optimisme og lønnsomhet i sjømatsektoren er umulig så lenge vi står utenfor EU? Nå må du gi deg med å undergrave ja-siden!

PAJORDET@NATIONEN.NO

REPLIKK

Flere debattinnlegg finner du på side 30

Mattilsynet og standardisering

Direktør Kristina Landsverk i Enhetlig og Helhetlig Tilsyn i Mattilsynet stadsfestar i Nationen tysdag 4. oktober at det skjer dramatiske kutt i tilskot til europeisk standardiseringsarbeid i år. Det skjedde ikkje ved inngangen til budsjettåret 2005, men i mai-juni med effekt for kostnader vi alt måtte ha tatt på oss for å følge opp påtatte plikter, i god tru på at «det ordnar seg.»

Så seier direktør Landsverk i Mattilsynet at «vi har ikke fått svar fra dem som gir oss grunnlag til å vurdere hva pengebruken er verd.»

Det er fakta: Alle møterapportar er tilgjen-

gelege frå våre møte, norske og internasjonale, nokre er også lagt ut på Internett under Standard Norge

Vi er tilgjengelege for informasjon dersom Mattilsynet vil bruke oss. I perioden 1985-2003 arbeidde eg ofte i nær kontakt med og for STIL, seinare Statens Landbrukstilsyn. Mattilsynet sa opp alle avtalar i 2004 i påvente av å finne si nye arbeidsform, som ein enno ikkje har funne

Mattilsynet møter i Norsk komite for vannforsyning (norsk spegelkomite for CEN/TC164 Vannforsyning)

For år 2004 leverte Standard Norge ein Års- og Statusrapport

for fagområdet Vannforsyning på 41 sider til Mattilsynet, med kortversjon på 2 sider. Det vert heile tida gitt skriftleg informasjon i ulike format.

Korleis kan Mattilsynet hevde at dei ikkje får informasjon om arbeidet?

Det minner litt om Kåre Willoch som sa «Da jeg var statsminister, hadde jeg ikke tid til å lese. Derfor omgav jeg meg med rådgivere, og de leste heller ikke.»

Karl-Jan Erstad, Rådgivande agronomar AS, Korssund i Sunnfjord

pressens faglige utvalg
PFU

Nationen arbeider etter Vær varsom-plaktens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig avisomtale bes ta kontakt med redaksjonen. Pressens Faglige utvalg (PFU) er klageorgan som behandler klager mot pressen i presseetiske spørsmål. PFU holder til i Oslo, tlf: 22 40 50 40. Epost: pfu@presse.no